

IONUȚ CARAGEA - CEASORNICARUL FĂRĂ MĂINI

Ionuț Caragea - Ceasornicarul fără mâini (poeme, citate și aforisme) (Editura Asociației Scriitorilor de Limbă Română din Québec, 2022): *Ionuț Caragea este autor al câtorva zeci de volume de versuri, aforisme și proză, membru al nenumărate organizații culturale și un neobosit animator literar, în spațiul virtual. În mod evident, cu o asemenea activitate, nu mai are nevoie de prezentare.* (Ana Blandiana)

Volumul *“Ceasornicarul fără mâini”* (tehnoeditor Dumitru Scorțanu, coperta BestHQwallpapers.com - Time gear texture) are 256 de pagini și este tipărit în format academic. Acesta conține 146 de poeme și 343 de citate și aforisme. Câteva exemplare vor ajunge și în România, fiind oferite unor reviste, unor critici literari și prietenilor cei mai buni ai autorului.

Înviere

omul plecase la drum,
dar revenise acasă,
focul se-ntoarse din fum,
pâinea se-ntoarse pe masă.

ploaia se-ntoarse în nori,
valul se-ntoarse în mare,
omule, tu dacă mori,
te vei întoarce-n visare.

vorba se-ntoarse în gând,
raza se-ntoarse în soare,
dorul se-ntoarse plângând,
umbra culese o floare.

omul se-ntoarse-n pământ,
rogu-te, ține-mă minte,
morțile nu m-au înfrânt,
viii se-ntorc din morminte.

mărul se-ntoarse în pom,
șarpele într-o genune,
viața se-ntoarse în om,
dumnezeiască minune.

Vioara de sânge

vara este pe sfârșite
toamna își strecoară
degetele umede
printre nori

merele cad
în palma pământului
un fruct stricat
trage cu dinții
de creangă

așa este și omul
trage cu dinții de viață
în ciuda tuturor bolilor

cu sufletul lui cântând
la vioara de sânge

Icoană de ceață

trec prin deșertul amintirilor mele
ca un călător insetat de iubire
ah, de-aș putea să conving
carnea că nu e carne
timpul că nu e timp

de-aș putea să trec
prin fereastra inimii mele
pentru a culege împlinitele vise
din retrătele vieții

dar fereastra aceasta se deschide
și se închide prea repede
prin ea poate trece
doar imaginația mea

și uite așa mă trezesc
privind cerul
prea mulți nori
între mine și tine
Dumnezeule
prea multe păsări de pradă

îmi voi scoate inima din piept
o voi stoarce de sânge
așa cum se stoarce un burete
și voi șterge totul
să rămână doar cerul senin
și raza care să mă mângâie
dimineața

trec prin poemele mele
ca o umbră ce-și caută trupul
tot ce-am scris
este doar o icoană de ceață
la care se roagă
ultima lacrimă

Chemarea veșniciei

nu, nu, moartea
nu se hrănește cu viețile
ci cu păcatele noastre

o, tu, veșnicie
mai profundă decât cugetul
auzi tu susurul săngelui
cum te cheamă?

o, tu, veșnicie
florile cuvintelor se usucă
fără să fie mirosite
ne culegem umbrele
bob cu bob ca pe strugurii copți
și ne-mbătăm cu vinul
zădărnicii

o, tu, veșnicie
privește cum picură cerul
din albastrul ochilor mei
privește sufletul meu
cum își linge rănille
în scorbura amintirii
privește pasărea care zboară
cu te iubescul sub aripi

o, tu, veșnicie
nu vezi cum arde
de nerăbdare poemul
să te îmbrățișeze
cu toate cuvintele sale?
nu vezi cum țî-a pregătit leagănul
între două metafore?

nu vezi tu cenușa
din care renasc
mereu și mereu
cu gândul la tine?

nu vezi tu viața mea nenăscută
cum umblă deja
în nenăscutul meu trup?

o, tu, veșnicie
mai frumoasă decât copilăria
mai tăcută decât zăpezile fără vânt
mai adâncă și mai misterioasă
decât orice fântână
mai lăuntrică decât lăuntricul vis
mai ageră decât ochiul conștiinței
mai înțeleaptă decât piatra mormântului
mai dorită decât toate comorile lumii

stau îndărătul ferestrei din inimă
și aștept să cobori

Cuvinte agățate de cer

nu pot vedea mai departe
decât îmi permit acești ochelari
precum mâna orbului
cuvintele mele
îmănteză spre tine
agățate doar de razele soarelui
care trec printre nori

chiar și atunci când e noapte
fiecare cuvânt e agățat de o stea
iar cuvântul care bate
la poarta inimii tale
e agățat de coada unei comete

haide, vino, voi scrie o strofă
în care fiecare cuvânt e agățat
de stelele carului mare
nu vrei să te plimbi cu mine
prin tot universul?

haide, vino, lasă ploaia
să te caute după ferestre
lasă oglinda să tremure
de singurătate
lasă absența să strige
cu gura plină de umbre
lasă buza prăpastiei
să te caute-n cer
lasă ochii pământului
să înflorească prăvăindu-te

haide, ce mai aștepti?
visul meu așteaptă
să fie visul tău
miracolul meu așteaptă
să fie miracolul tău

haide, nu te agăța
de lumștile rădăcini
există un cântec
care poate ajunge mai sus
decât zborul păsării

haide!
ochiul care te plânge
te vrea înapoi
inima care te bate
te vrea înapoi
amintirea care te pierde
te vrea înapoi

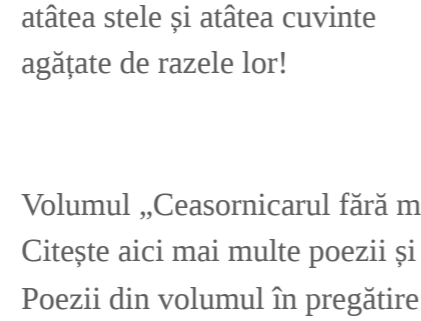
haide!
atâtea stele și atâtea cuvinte
agățate de razele lor!

Volumul „Ceasornicarul fără mâini” poate fi citit în format pdf [AICI](#)
Citește aici mai multe poezii și profilul autorului: [Ionuț Caragea](#)
Poezii din volumul în pregătire: [Fântâna care-și bea singură apa](#)
Site: [www.ionutcaragea.ro](#)

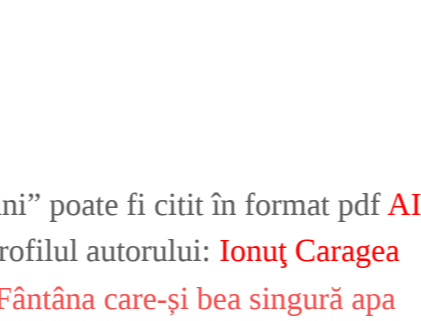
Copyright © 2022 Ionuț Caragea
Utilizarea integrală sau parțială a articolului publicat este permisă numai cu acordul autorului.

CARTE DE POEZIE MEMBRII AI U.S.R.

RELATED POSTS

DORINA STOICA - FERESTRE ÎN ZIDURI

INDIRA SPĂTARU - POEME GLAZURATE ȘI CAFEA (POÈMES A ENROBAGE ET CAFE)

GABRIEL GHERBĂLUTA - SONETE IV (OMUL/PĂSTRU)

LEAVE A COMMENT

URMĂREȘTE PE TWITTER:

Follow @ParnasXXI

URMĂREȘTE PE FACEBOOK:

ParnasXXI - versuri de ieri și de azi

ETICHETE

- > CARTE DE POEZIE (289)
- > MEMBRII AI U.S.R. (283)
- > GENERAȚIA XXI (61)
- > POEZII DE DRAGOSTE (47)
- > RESTITUIRI LITERARE (33)
- > MEMBRII AI U.S.M. (24)

PAGINI DE POEZIE:

- ANI DENISA MARIA TILEA - ANAGAPESIS
- NOEMINA CÂMPEAN - SUPREMA CĂUTARE
- CRISTINA BONCEA - BLESTEM ȘI RUGĂ ȘI ABIS
- MONICA MANOLACHI
- PARNAS XXI INDIRA SPĂTARU - POEME GLAZURATE ȘI CAFEA (POÈMES A ENROBAGE ET CAFE)
- LUIZA CALA - COPLEȘITĂ DE A FI
- IULIA DRAGOMIR - TU, CARE ȘTII CĂ TE IUBESC
- DORINA STOICA - FERESTRE ÎN ZIDURI

FORMULAR DE CONTACT:

Nume

E-mail *

Mesaj *

ABONAȚI-VĂ LA

TOTALUL AFIȘĂRIILOR DE PAGINĂ

5 7 0 7 6 5

POLITICA PRIVIND DATELE CU CARACTER PERSONAL POATE FI CONSULTATĂ AICI:

[Politică de confidențialitate](#)

ARHIVA DE POEZIE:

februarie (16)